

## ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อาจารย์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจสรุปผลการวิเคราะห์ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในค่านต่าง ๆ ดังนี้
  - 1.1 จำนวนอาจารย์และนักศึกษาคูตอบแบบสอบถาม
  - 1.2 สถานภาพของอาจารย์คูปแบบสอบถาม
  - 1.3 ความคิดเห็นของอาจารย์ในค่าน
    - 1.3.1 ความจำเป็นของภาษาอังกฤษ
    - 1.3.2 เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ
    - 1.3.3 ปัญหาในค่านการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ
  - 1.4 สถานภาพของนักศึกษาคูตอบแบบสอบถาม
  - 1.5 ความคิดเห็นของนักศึกษาในค่าน
    - 1.5.1 ความจำเป็นของภาษาอังกฤษ
    - 1.5.2 เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ
    - 1.5.3 การนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์
  - 1.6 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ทั้งในค่านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา การจัด การเรียนการสอน การทดสอบ และประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

2. การสรุปข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป  
และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

1.1 จำนวนอาจารย์และนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์หาการยลของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม  
ปรากฏในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งอาจารย์และนักศึกษา

ประเภทของผู้ตอบ	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสูงเคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	5	1.35	7	1.89	3	0.81	8	2.16	3	0.81	17	4.60	3	0.81	3	0.81	49	13.27
นักศึกษาชั้นปีที่ 2	41	11.11	26	7.04	17	4.60	28	7.58	4	1.08	30	8.13	5	1.35	1	0.27	152	41.19
นักศึกษาชั้นปีที่ 3	17	4.60	27	7.31	16	4.33	20	5.42	5	1.35	20	5.42	9	2.43	4	1.08	118	31.97
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	12	3.25	23	6.85	3	0.81	3	0.81	1	0.27	2	0.54	0	0	0	0	50	13.55
รวมทั้งสิ้น	75	20.32	89	24.11	39	10.56	59	15.98	13	3.52	69	18.69	17	4.60	8	2.16	269	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุด เป็นอาจารย์และนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 24.11 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาได้แก่ อาจารย์และ นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.32

จากการวิเคราะห์จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.19 รองลงมาได้แก่ นักศึกษาชั้น ปีที่ 3 และ 4 คิดเป็นร้อยละ 31.97 และ 13.55 ตามลำดับ

ส่วนอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นอาจารย์ที่สอนสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.60 รองลงมาได้แก่ อาจารย์ที่สอนกลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.16

## 1.2 สถานภาพของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์หาค่าร้อยละของสถานภาพส่วนตัวของอาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏในตารางที่ 2 ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของสถานภาพอาจารย์ผู้สอนแบบสอบถาม

ลำดับ ที่	สถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสูง เคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	เพศ																			
	ชาย	3	6.12	2	4.08	2	4.08	3	6.12	0	0	1	2.04	0	0	0	0	11	22	
	หญิง	2	4.08	5	10.20	1	2.04	5	10.20	3	6.12	16	2.65	3	6.12	3	6.12	38	77	
2	อายุ																			
	20 - 30 ปี	5	10.20	3	6.12	0	0	1	2.04	1	2.04	7	14.28	1	2.04	0	0	18	36	
	31 - 40 ปี	0	0	3	6.12	3	6.12	7	14.28	2	4.08	7	14.28	2	4.08	3	6.12	27	55	
	41 ปีขึ้นไป	0	0	1	2.04	0	0	0	0	0	0	3	6.12	0	0	0	0	4	8	
3	วุฒิการศึกษา																			
	ปริญญาตรี	4	8.16	1	2.04	0	0	2	4.08	0	0	0	0	1	2.04	0	0	8	16	
	สูงกว่าปริญญาตรี	1	2.04	6	12.24	3	6.12	6	12.24	3	6.12	17	34.69	2	4.08	3	6.12	41	83	
4	จำนวนเวลาที่ทำการสอน																			
	1 - 5 ปี	5	10.20	4	8.16	1	2.04	2	4.08	0	0	2	4.08	2	4.08	0	0	16	32	
	5 - 10 ปี	0	0	2	4.08	1	2.04	5	10.20	3	6.12	11	22.44	0	0	2	4.08	24	48	
	10 - 15 ปี	0	0	0	0	1	2.04	1	2.04	0	0	2	4.08	1	2.04	1	2.04	6	12	
	15 ปีขึ้นไป	0	0	1	2.04	0	0	0	0	0	0	2	4.08	0	0	0	0	3	6	

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์หญิงมากกว่าอาจารย์ชาย คือ เป็น อาจารย์หญิงร้อยละ 77.55 และอาจารย์ชาย 22.44 โดยที่อาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ และรัฐศาสตร์ เป็นอาจารย์ชายมากกว่าอาจารย์หญิง ส่วนนอกนั้นเป็นอาจารย์หญิงมากกว่าอาจารย์ชายทั้งสิ้น

จากการวิเคราะห์ระดับอายุของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ช่วงอายุของอาจารย์ในระหว่าง 31-40 ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.10 และช่วงอายุ 26-30 ปี และ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 36.37 และ 8.16 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์วุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 83.67 มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.32 โดยอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากกว่าวุฒิสองปริญญาตรี ส่วนนอกนั้นอาจารย์มีวุฒิสองวุฒาระดับปริญญาตรีทั้งสิ้น

จากการวิเคราะห์จำนวนเวลาที่ทำการสอนของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 48.97 ใ้สอนมานาน 5-10 ปี และช่วงเวลาที่ทำการสอนนาน 1-5 ปี 10-15 ปี และ 15 ปีขึ้นไป มีจำนวนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 32.65, 12.24 และ 6.12 ตามลำดับ โดยอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ มีจำนวนเวลาทำการสอนน้อยที่สุดคืออยู่ในช่วง 1-5 ปีทั้งสิ้น

### 1.3 สภาพและความคิดเห็นของอาจารย์ในค่าน

#### 1.3.1 ความจำเป็นของภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์สภาพและความคิดเห็นของอาจารย์ในระดับปริญญาตรี ในค่านความจำเป็นของภาษาอังกฤษ ปรากฏในตารางที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความจำเป็น  
ของภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในการศึกษาวิชาที่สอน

ชั้น	ข้อความ	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความจำเป็นของภาษาอังกฤษ																			
	- จำเป็น	5	10.20	7	14.28	3	6.12	6	16.32	3	6.12	17	34.69	3	6.12	3	6.12	49	100
	- ไม่จำเป็น	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ในกรณีที่ไม่จำเป็นเพราะ																			
	- ช่วยในการศึกษาวิชาที่สอน	1	2.04	3	6.12	2	4.08	6	12.24	2	4.08	6	12.24	3	6.12	0	0	23	46.9
	- ช่วยนักศึกษาหาความรู้- เพิ่มเติม	5	10.20	6	12.24	3	6.12	8	16.32	3	6.12	16	32.65	3	6.12	2	4.08	46	93.8
	- ช่วยนักศึกษาในการทำงาน ในภายนอก	4	8.16	6	12.24	2	4.08	6	12.24	3	6.12	6	12.24	2	4.08	1	2.04	30	6.2
	- ช่วยให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์	1	2.04	3	6.12	0	0	4	8.16	1	2.04	1	2.04	2	4.08	0	0	12	24.4
อัตราความจำเป็น																			
1.	0 - 20	3	6.12	1	2.04	0	0	0	0	0	0	2	4.08	0	0	0	0	6	12.2
2.	21 - 40	1	2.04	1	2.04	1	2.04	0	0	1	2.04	4	8.16	1	2.04	0	0	9	18.5
3.	41 - 60	1	2.04	4	8.16	1	2.04	2	4.08	0	0	6	12.24	1	2.04	1	2.04	16	32.6
4.	61 - 80	0	0	1	2.04	1	2.04	6	12.24	2	4.08	2	4.08	0	0	2	4.08	14	28.5
5.	81 - 100	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	6.12	1	2.04	0	0	4	8.1



จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา

ส่วนสาเหตุของความจำเป็น อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.87) เห็นว่าภาษาอังกฤษช่วยนักศึกษาในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม รองลงไป เห็นว่าภาษาอังกฤษจะช่วยนักศึกษาในการทำงานในภายหน้า ช่วยในการศึกษาวิชา ที่สอน และช่วยให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 61.22, 46.93 และ 24.48 ตามลำดับ

สำหรับอัตราความจำเป็นของภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในการศึกษาวิชา ที่สอนนั้น อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในทุกสาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 32.65 เห็นว่า ความจำเป็นของภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง ร้อยละ 41-60 ขณะที่อัตราความ จำเป็นของภาษาอังกฤษในช่วง 61-80, 21-40, 0-20 และ 81-100 คิดเป็น ร้อยละ 28.57, 18.36, 12.24 และ 8.16 ตามลำดับ โดยจะเห็นว่ากลุ่มสาขา ศึกษานิติศาสตร์ มีอัตราความจำเป็นน้อยกว่ากลุ่มสาขาวิชาอื่น ๆ

### 1.3.2 เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพและความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ อาจสรุปได้ดังแสดงในตาราง ที่ 4 ดังนี้



ตารางที่ 4 การยอดของอาจารย์ยุคก่อนแบบสอนตามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ข้อความ	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรเป็น																			
	- ภาษาอังกฤษทั่วไป	0	0	1	2.04	0	0	1	2.04	0	0	5	10.20	0	0	0	0	7	14.28	
	- ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา	1	2.04	2	4.08	1	2.04	0	0	0	0	0	0	0	0	2	4.08	6	12.24	
	- ภาษาอังกฤษทั่วไปและ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา	4	8.16	4	8.16	2	4.08	7	14.28	3	6.12	12	24.48	3	6.12	1	2.04	36	73.46	
2	ในกรณีควรเป็นภาษาอังกฤษ- ทั่วไป เพราะ																			
	- เพื่อให้นักศึกษานำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	0	0	5	10.20	1	2.04	2	4.08	2	4.08	7	14.28	1	2.04	1	2.04	19	38.77	
	- นักศึกษาคควรมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน	5	10.20	5	10.20	2	4.08	6	12.24	2	4.08	14	28.57	1	2.04	0	0	35	71.42	
	- ภาษาอังกฤษทั่วไปมีประโยชน์ มากกว่า	0	0	1	2.04	0	0	0	0	1	2.04	3	6.12	1	2.04	2	4.08	8	16.32	
3	ในกรณีควรเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิชา เพราะ																			
	- นักศึกษาคควรมีความรู้ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับสาขาวิชาเฉพาะ	4	8.16	3	6.12	1	2.04	2	4.08	2	4.08	6	12.24	2	4.08	1	2.04	21	42.85	
	- โอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป มีน้อย	0	0	1	2.04	0	0	0	0	0	0	2	4.08	0	0	0	0	3	6.12	
	- เพื่อนำภาษาอังกฤษสำหรับ สาขาวิชาไปใช้โคได้โดยตรงกับ งานในภาคนา	1	2.04	4	8.16	1	2.04	5	10.20	3	6.12	11	22.44	1	2.04	1	2.04	27	55.10	
4	ในกรณีควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษ ทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับ สาขาวิชา สัดส่วนของเนื้อหา ภาษาอังกฤษทั่วไปต่อภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิชา ควรเป็น อัตราส่วน																			
	1 : 1	0	0	0	0	2	4.08	1	2.04	2	4.08	0	0	1	2.04	0	0	14	28.57	
	1 : 2	3	6.12	4	8.16	0	0	2	4.08	1	2.04	7	14.28	0	0	3	6.12	20	40.81	
	2 : 1	2	4.08	3	6.12	1	2.04	5	10.20	0	0	2	4.08	2	4.08	0	0	15	30.61	

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 73.46) เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา รองลงมาเห็นว่าควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 14.28 และ 12.24 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์เหตุผลเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 71.42 เห็นว่า นักศึกษาควรมีทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 38.77 และ 16.32 เห็นว่าเพื่อให้นักศึกษานำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเห็นว่าภาษาอังกฤษทั่วไปมีประโยชน์มากกว่า ตามลำดับ

ในค่านอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรเป็น ภาษาอังกฤษสำหรับสาขานั้น ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.10 เห็นว่านักศึกษา จะได้นำความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาไปใช้ได้โดยตรงกับงานในภายหน้า รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 42.85 และ 6.12 เห็นว่านักศึกษาควรมีความรู้ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับสาขาวิชาเฉพาะ และเห็นว่าโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป มีน้อย ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ กรณีที่อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าควรเป็นทั้ง ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา สัดส่วนของภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาควรเป็นอัตราส่วน 1 : 2 มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 40.81 รองลงมาเห็นว่าควรเป็นอัตราส่วน 2 : 1 และ 1 : 1 คิดเป็นร้อยละ 30.61 และ 28.57 ตามลำดับ

### 1.3.3 ปัญหาของภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์การขยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพของปัญหาของภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี ปรากฏในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้สอนแบบสอนตามเกี่ยวกับปัญหา  
ภาษาอังกฤษในการสอนวิชาเฉพาะ

ลำดับ	ข้อความ	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เกษตรศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	การพบปัญหาภาษาอังกฤษ ในการสอนวิชาเฉพาะ																	
-	เคย	4	8.16	5	10.20	2	4.08	5	10.20	3	6.12	6	12.24	2	4.08	3	6.12	30
-	ไม่เคย	1	2.04	2	4.08	1	2.04	3	6.12	0	0	11	22.44	1	2.04	0	0	19

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 61.22 เคยพบปัญหาภาษาอังกฤษในการสอนวิชาเฉพาะ ส่วนที่เหลือร้อยละ 38.77 ไม่เคยพบปัญหาของภาษาอังกฤษในการสอนวิชาเฉพาะ

#### 1.4 สถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์การร้อยละของสถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบ-  
สอบถาม ปรากฏในตารางที่ 6 ดังต่อไปนี้



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละของสถานภาพนักศึกษาผู้คอมเมนต์บนสื่อตาม

ลำดับ ที่	สถานภาพของผู้คอม เมนต์บนสื่อตาม	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ทฤษฎีการศษ และการบริหาร		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	เพศ																			
	- ชาย	39	12.18	33	10.31	21	6.56	24	7.50	3	6.93	5	1.56	3	0.93	0	0	128	40.00	
	- หญิง	31	9.68	49	15.31	15	4.68	27	8.43	7	2.18	47	14.68	11	3.43	5	1.56	192	60.00	
2	สถานการณ์เรียนภาษาอังกฤษ																			
	- ทำดีเรียน	14	4.37	34	10.62	14	4.37	21	6.56	4	1.25	30	9.37	8	2.50	3	0.93	128	40.00	
	- ไม่ดีเรียน	56	17.50	48	15.00	22	6.87	30	9.37	6	1.87	22	6.87	6	1.87	2	0.62	192	60.00	
3	สถานการณ์เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนชั้นปริญญา																			
	- เรียน	32	10.00	55	17.16	20	6.25	24	7.50	6	1.87	40	12.50	12	3.73	4	1.25	193	60.32	
	- ไม่ดีเรียน	38	11.87	27	8.43	16	5.00	27	8.43	4	1.25	12	3.75	2	0.62	1	0.31	127	39.68	
4	สาเหตุที่ไม่เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนชั้นปริญญา																			
	- หลักสูตรและบังคับ	3	0.93	5	1.56	2	0.62	3	0.93	1	0.31	7	2.18	1	0.31	4	1.25	26	8.12	
	- ไม่สะดวก	26	8.12	42	13.12	14	4.37	14	4.37	5	1.56	33	9.37	11	3.43	2	0.62	144	45.00	
	- ความอดทนและความสนใจ	11	3.43	29	9.06	12	3.75	7	2.13	2	0.62	15	4.68	4	1.25	1	0.31	81	25.31	
5	สาเหตุที่ไม่เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนชั้นปริญญา																			
	- หลักสูตรและไม่ได้บังคับ	25	7.81	16	5.00	9	2.81	14	4.37	3	0.93	9	2.81	1	0.31	1	0.31	76	24.57	
	- ไม่มีความอดทนและความสนใจ	6	1.87	3	0.93	2	0.62	6	1.87	1	0.31	4	1.25	0	0	1	0.31	23	7.18	
	- เรียนไว้จะนำมาจากที่อื่น																			
	- ต้องแข่งขันกับที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก	7	2.18	9	2.81	8	2.50	7	2.18	2	0.62	5	1.56	3	0.93	1	0.31	42	13.12	
	- เกรงสอนไม่ครบเพราะ ต้องคัดคะแนนกับที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก	9	2.81	5	1.56	3	0.93	4	1.25	2	0.62	2	0.62	2	0.62	0	0	27	8.43	

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนรวม เป็นนักศึกษาหญิงมากกว่านักศึกษาชาย คือ เป็นนักศึกษาหญิงร้อยละ 60.00 และ นักศึกษาชายร้อยละ 40.00 โดยนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาพาณิชยศาสตร์และการ-บัญชี เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วารสารศาสตร์และ สื่อสารมวลชน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เป็นนักศึกษาหญิง มากกว่านักศึกษาชาย ส่วนกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชารัฐศาสตร์ เป็นนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิง

จากการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 60.00 ยังไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ ส่วนที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 40.00

จากการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเห็นข้อพื้นฐาน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.32 เคยเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าชั้นพื้นฐาน ส่วนที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษเห็นข้อพื้นฐานคิดเป็นร้อยละ 39.68

ในค่านสาเหตุที่เรียนภาษาอังกฤษเห็นข้อพื้นฐาน ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 45.00) ตอบว่า เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ ส่วนน้อยตอบว่า เพราะมีความถนัดและความสนใจ หรือหลักสูตรคณะบังคับ คิดเป็นร้อยละ 25.31 และ 8.12 ตามลำดับ

ในค่านสาเหตุที่ไม่เรียนภาษาอังกฤษเห็นข้อพื้นฐาน ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 24.37) ตอบว่า เพราะหลักสูตรคณะไม่ได้บังคับ ส่วนน้อย ตอบว่า เรียนได้คะแนนยาก เพราะต้องแข่งขันกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก เก่งสอบไม่นาน เพราะต้องตัดคะแนนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และ ไม่มีความถนัดและความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 13.12, 8.43 และ 7.18 ตามลำดับ

## 1.5 สภาพและความคิดเห็นของนักศึกษาในด้าน

### 1.5.1 ความจำเป็นของภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เกี่ยวกับความจำเป็นของภาษาอังกฤษในการศึกษาสาขาวิชาเฉพาะ ปรากฏใน  
ตารางที่ 7 ดังต่อไปนี้



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ตารางที่ 7 ค่าร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความจำเป็น  
ของภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับปริญญาเฉพาะ

ลำดับ	ข้อความ	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา พาณิชย์ศาสตร์ และการบัญชี		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1	ความจำเป็นของภาษาอังกฤษ ในการศึกษาระดับปริญญาเฉพาะ																				
	- จำเป็น	47	14.68	76	23.75	32	10.00	44	13.75	8	2.10	46	14.37	14	4.37	5	1.56	272	85.00		
	- ไม่จำเป็น	23	7.18	6	1.87	4	1.25	7	2.18	2	0.62	6	1.87	0	0	0	0	48	15.00		
2	ในกรณีเพิ่มว่าภาษาอังกฤษ จำเป็น เพราะ																				
	- ช่วยในการศึกษาระดับ ปริญญาเฉพาะ	21	6.56	46	14.37	17	5.31	23	7.18	5	1.56	34	10.62	14	4.37	4	1.25	164	51.25		
	- ช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติม	39	12.18	66	20.62	32	10.00	31	9.68	6	1.87	45	14.06	13	4.06	4	1.25	236	73.75		
	- ช่วยในการศึกษาต่อต่างประเทศ	26	8.12	32	10.00	13	4.06	13	4.06	4	1.25	12	3.75	7	2.18	2	0.62	109	34.06		
	- ช่วยในการทำงานกับบริษัท ต่างประเทศ	22	6.87	41	12.81	10	3.12	10	3.12	3	0.93	13	4.06	6	1.87	0	0	105	32.81		
	- สังคมของเรามีความรู้ ภาษาอังกฤษได้	12	3.75	11	3.43	4	1.25	4	1.25	2	0.62	12	3.75	6	1.87	1	0.31	52	16.25		
3	ในกรณีเพิ่มว่าภาษาอังกฤษ ไม่จำเป็น เพราะ																				
	- ไม่ช่วยในการศึกษาระดับ ปริญญาเฉพาะ	9	2.81	0	0	1	0.31	3	0.93	1	0.31	4	1.25	0	0	0	0	0	0	18	5.62
	- ไม่จำเป็นกับคนหาความรู้ เพิ่มเติมจากการไปภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน	1	0.31	0	0	0	0	1	0.31	0	0	1	0.31	0	0	0	0	0	0	3	0.93
	- ไม่ศึกษาค้นคว้าต่างประเทศ	5	1.56	0	0	1	0.31	0	0	1	0.31	0	0	0	0	0	0	0	0	7	2.10
	- ไม่ทำงานกับบริษัทต่างประเทศ	2	0.62	1	0.31	0	0	1	0.31	1	0.31	0	0	0	0	0	0	0	0	5	1.56
	- ครูผู้สอนภาษาไม่มีความ รู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเฉพาะ	9	2.81	1	0.31	5	1.56	1	0.31	1	0.31	10	3.12	0	0	0	0	0	0	18	5.62

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85) คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาวิชาเฉพาะ นักศึกษาส่วนน้อย (ร้อยละ 15.00) มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งไม่จำเป็นในการศึกษาสาขาวิชาเฉพาะ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาต่างก็เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาวิชาเฉพาะทั้งสิ้น

ในกรณีที่นักศึกษาคือผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.75 เห็นว่าเป็นเพราะภาษาอังกฤษช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติม รองลงมาเห็นว่า ช่วยในการศึกษาสาขาวิชาเฉพาะ ช่วยในการศึกษาต่อต่างประเทศ ช่วยในการทำงานกับบริษัทต่างประเทศ และเห็นว่าสังคมยกย่องผู้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้คิดเป็นร้อยละ 51.25, 34.06 32.81 และ 16.25 ตามลำดับ

ส่วนในกรณีที่นักศึกษาคือผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งไม่จำเป็น เพราะนักศึกษามี (ร้อยละ 5.62) เห็นว่า ไม่ช่วยในการศึกษาสาขาวิชาเฉพาะ และควรใช้เวลาศึกษาเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเฉพาะ นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า ภาษาอังกฤษไม่จำเป็นเพราะไม่คิดศึกษาต่อต่างประเทศ (ร้อยละ 2.18) ไม่คิดทำงานกับบริษัทต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 1.56) และไม่จำเป็นต้องหาความรู้เพิ่มเติมจากการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (ร้อยละ 0.93) โดยจะเห็นว่าในกลุ่มสาขาวิชาวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ไม่มีผู้มองไม่เห็นความจำเป็นของภาษาอังกฤษ ส่วนกลุ่มสาขาวิชาอื่น ๆ ก็มีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่มองไม่เห็นความจำเป็นของภาษาอังกฤษ

### 1.5.2 เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์การร้อยละของนักศึกษาคือผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ อาจสรุปได้ดังแสดงในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ลำดับ ที่	ข้อความ	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ราชบัณฑิตยศาสตร์ และการบัญชี		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
		1	เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียน																	
	- สัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ	12	3.75	7	2.18	0	0	8	2.50	0	0	7	2.18	2	0.62	1	0.31	37	11.56	
	- ไม่สัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ	30	9.37	39	12.18	20	6.25	24	7.50	3	0.93	16	5.00	2	0.62	3	0.93	137	42.81	
	- สัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ บางส่วนและบางส่วนเป็น ภาษาอังกฤษทั่วไป	28	8.75	36	11.25	16	5.00	19	5.93	7	2.18	29	9.06	10	3.12	1	0.31	146	45.62	
2	ภาษาอังกฤษทั่วไปที่เรียนอยู่																			
	- ตรงกับความต้องการที่ จะนำไปใช้	34	10.62	46	14.37	12	3.75	23	7.18	7	2.18	35	10.93	7	2.18	2	0.62	166	51.87	
	- ไม่ตรงกับความต้องการที่ จะนำไปใช้	36	11.25	36	11.25	24	7.50	28	8.75	3	0.93	17	5.31	7	2.18	3	0.93	154	48.12	
3	รูปแบบภาษาอังกฤษที่เรียน ควรเป็นในแบบ																			
	- ใจกว้าง ๆ ไม่ในชีวิต- ประจำวัน	25	7.81	15	4.68	6	1.87	15	4.68	1	0.31	13	4.06	1	0.31	0	0	76	23.75	
	- ใจใกล้กับสาขาวิชาเฉพาะ	6	1.87	2	0.62	3	0.93	3	1.56	0	0	2	0.62	0	0	1	0.31	19	5.93	
	- ทั้ง 1 และ 2	39	12.18	65	20.31	27	8.43	31	9.68	9	2.81	37	11.36	13	4.06	4	1.25	225	70.31	
4	ในกรณีที่ต้องทำควรวินิจฉัย ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษา, อังกฤษสำหรับสาขาวิชา, สักส่วน ของเนื้อหาภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ควรเป็นอัตราส่วน																			
	- 1 : 1	15	4.68	24	7.50	13	4.06	15	4.68	3	0.93	14	4.37	0	0	1	0.31	85	26.56	
	- 1 : 2	28	8.75	17	5.31	13	4.06	16	5.00	2	0.62	12	3.75	7	2.18	1	0.31	96	30.00	
	- 2 : 1	26	8.12	43	13.12	10	3.12	20	6.25	5	1.56	26	8.12	7	2.18	3	0.93	139	43.43	

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 45.62 ทอบว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนสัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะบางส่วน และบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป รองลงมาตอบว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนไม่สัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ (ร้อยละ 42.81) และเห็นว่าสัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ (ร้อยละ 11.56)

สำหรับภาษาอังกฤษทั่วไปที่เรียนอยู่นั้น นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 51.87 เห็นว่าตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้ และร้อยละ 43.12 ที่เห็นว่าไม่ตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้สรุปได้ว่าความคิดเห็น ก้ำกึ่งกันโดยค่อนข้างมาก

ในด้านรูปแบบภาษาอังกฤษที่เรียน นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 70.31 เห็นว่า ควรเป็นทั้งแบบใช้ไต่ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และใช้ได้กับสาขาวิชาเฉพาะ รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 23.75 และ 5.93 เห็นว่าควรเป็นแบบใช้ไต่ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และใช้ได้กับสาขาวิชาเฉพาะ ตามลำดับ

ในกรณีที่นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่าควรเรียนทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า สัดส่วนของเนื้อหาภาษาอังกฤษทั่วไปต่อภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ควรเป็น อัตราส่วน 2 : 1 คิดเป็นร้อยละ 43.43 รองลงมาเห็นว่าควรเป็นอัตราส่วน 1 : 2 และ 1 : 1 คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 26.56 ตามลำดับ

### 1.5.3 การนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์

ผลการวิเคราะห์การร้อยละของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 ค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ข้อความ	กลุ่มสาขาวิชา นิติศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา พาณิชย์ศาสตร์ และการบัญชี		กลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา ศิลปศาสตร์		กลุ่มสาขาวิชา วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน		กลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<b>อัตราร้อยละของภาษาอังกฤษ ทั่วไปที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน คือ</b>																			
1.	0 - 20	32	10.00	28	8.75	12	3.75	23	7.15	1	0.31	16	5.00	11	3.43	2	0.62	125	39.0
2.	21 - 40	17	5.31	27	8.43	11	3.43	14	4.37	3	0.93	13	5.62	1	0.31	1	0.31	92	28.7
3.	41 - 60	10	3.12	19	5.93	10	3.12	9	2.81	5	1.56	12	3.75	1	0.31	1	0.31	67	20.9
4.	61 - 80	8	2.50	6	1.87	3	0.93	5	1.56	1	0.31	5	1.56	1	0.31	0	0	29	9.0
5.	81 - 100	3	0.93	2	0.62	0	0	0	0	0	0	1	0.31	0	0	1	0.31	7	2.1
<b>อัตราร้อยละของภาษาอังกฤษ ทั่วไปที่นำไปใช้ในการเรียน สาขาวิชาเฉพาะคือ</b>																			
1.	0 - 20	37	11.56	22	6.87	11	3.43	17	5.31	1	0.31	7	2.18	7	2.18	1	0.31	103	32.1
2.	21 - 40	17	5.31	29	9.06	13	4.06	17	5.31	4	1.25	20	6.25	2	0.62	2	0.62	104	32.5
3.	41 - 60	15	4.68	14	4.37	0	0	9	2.81	4	1.25	16	5.00	3	0.93	1	0.31	70	21.8
4.	61 - 80	1	0.31	15	4.68	4	1.25	7	2.18	1	0.31	4	1.25	2	0.62	0	0	34	10.6
5.	81 - 100	0	0	2	0.62	0	0	1	0.31	0	0	5	1.56	0	0	1	0.31	9	2.8

ศูนย์วิทยุโทรทัศนศึกษา  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 39.06 นำภาษาอังกฤษทั่วไปไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ในอัตรา ร้อยละ 0-20 รองลงมาสามารถนำภาษาอังกฤษทั่วไปไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในอัตราร้อยละ 21-40, 41-60, 61-80 และ 81-100 คิดเป็นร้อยละ 28.75, 20.93, 9.06 และ 2.18 ตามลำดับ โดยจะสังเกตเห็นว่า อัตราร้อยละของภาษาอังกฤษที่นำไปใช้ได้เป็นอัตราส่วนผกผันกับจำนวนนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการนำอัตรา ร้อยละของภาษาดังกล่าวที่นำไปใช้ในการเรียนสาขา วิชาเฉพาะนี้ นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 32.50 ตอบว่า สามารถนำไปใช้ได้เป็นอัตราร้อยละ 21-40 รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 32.18, 21.87, 10.62 และ 2.81 เห็นว่า อัตราส่วนร้อยละของภาษาอังกฤษทั่วไป ที่นำไปใช้ได้ในการเรียนสาขาวิชาเฉพาะเป็น 0-20, 41-60, 61-80 และ 81-100 ตามลำดับ

1.6 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ในด้านหลักสูตรและ เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การทดสอบและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

1.6.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ทั้ง 8 กลุ่มสาขาวิชา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ในด้าน หลักสูตรและเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และในด้านประโยชน์ของ วิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏในตารางที่ 10 ดังนี้



ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยความถี่เห็นของอาจารย์ทั้ง 8 สาขาวิชาที่มีต่อโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา

ลำดับ ที่	ข้อความ	สาขาวิชา นิเทศศาสตร์		สาขาวิชา ทฤษฎี- ศาสตร์และ การปฏิบัติ		สาขาวิชา รัฐศาสตร์		สาขาวิชา เศรษฐ- ศาสตร์		สาขาวิชา สังคม สงเคราะห์ ศาสตร์		สาขาวิชา ศิลปศาสตร์		สาขาวิชา วารสาร- ศาสตร์และ สื่อสารมวลชน		สาขาวิชา สังคมวิทยา และมานุษย- วิทยา		รวม	ความหมาย	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
<u>ในค่านักสตรและเนื้อหาวิชา</u>																				
1	- วัตถุประสงค์วิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันซึ่งมุ่งให้นักศึกษาเกิดทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีความเหมาะสม	4.00	0.63	4.28	0.73	3.33	0.25	4.00	1.00	4.33	0.51	3.47	0.69	3.00	0.81	3.00	0.81	3.71	0.88	มาก
2	- วิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาเรียนในระดับนี้ควรเป็นกฎเกณฑ์ทางภาษา	2.60	0.40	3.57	0.74	2.66	2.06	2.75	0.83	3.00	0.81	2.88	0.97	2.66	0.51	2.33	1.71	2.89	1.08	ปานกลาง
3	- วิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาเรียนในระดับนี้ควรเป็นทักษะในการฟังและพูด	3.00	0.63	4.28	0.91	4.33	0.51	3.62	1.23	3.00	0.81	3.29	0.91	4.00	0	2.33	1.71	3.48	1.12	ปานกลาง
4	- วิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาเรียนในระดับนี้ควรเป็นความเข้าใจในเนื้อเรื่องหรืออ่าน	4.20	0.40	4.71	0.49	4.33	0.51	4.75	0.44	4.33	0.95	4.17	0.45	5.00	0	4.66	0.54	4.44	0.61	มาก
5	- วิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาเรียนในระดับนี้ควรเป็นความสามารถในการเขียน	3.80	0.40	3.57	0.74	3.66	0.52	3.62	1.13	3.00	0.82	3.58	0.74	4.00	0.81	3.33	0.36	3.59	0.82	ปานกลาง
6	- ควรให้มีการจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาเพื่อให้ออกคองกับวิชาชีพ	3.80	0.40	4.28	0.74	4.33	0.96	3.25	1.09	4.66	0.54	3.58	1.35	5.00	0	4.33	0.51	3.89	1.13	มาก
7	- ควรให้มีการจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาแพร่ภโภษาภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน	3.20	0.74	2.71	0.69	1.66	2.36	2.25	1.20	3.33	1.71	2.17	1.31	1.66	1.71	3.33	1.71	2.44	1.47	น้อย
8	- ควรให้มีการจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาแพร่ภโภษาอังกฤษเห็นหรือขั้นพื้นฐาน	3.40	0.49	3.00	1.19	4.00	0.81	3.00	0.50	3.66	0.52	3.17	1.36	4.33	0.51	4.33	0.51	3.36	1.11	ปานกลาง
9	- การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาภาษาภาษาอังกฤษทั่วไป	3.40	0.49	3.20	1.50	4.33	0.96	2.75	1.20	3.33	0.50	2.47	1.58	3.33	2.36	3.00	0.31	2.97	1.48	ปานกลาง
<b>รวม</b>		<b>3.51</b>	<b>0.69</b>	<b>3.74</b>	<b>1.13</b>	<b>3.62</b>	<b>1.32</b>	<b>3.33</b>	<b>1.23</b>	<b>3.62</b>	<b>1.09</b>	<b>3.20</b>	<b>1.23</b>	<b>3.66</b>	<b>1.51</b>	<b>3.40</b>	<b>1.41</b>	<b>3.42</b>	<b>1.24</b>	<b>ปานกลาง</b>



ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	สาขาวิชา นิเทศศาสตร์		สาขาวิชา ศาสนศึกษา- ศาสนคดี การปฏิบัติ		สาขาวิชา รัฐศาสตร์		สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์		สาขาวิชา สังคม- สงเคราะห์ ศาสตร์		สาขาวิชา ศิลป- ศาสตร์		สาขาวิชา วารสาร- ศาสตร์และ วารสารนิเทศ		สาขาวิชา สังคมวิทยา และมานุษย- วิทยา		รวม		ความหมาย	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
<b>ในด้านการจัดการเรียนการสอน</b>																					
1	- ผู้ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโทหรือวิชาเลือกเสรี จากรจะเรียนรวมกับผู้ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็น วิชาเอกเพื่อจะได้รับความรู้เหมือน ๆ กัน	3.00	0.63	3.28	1.40	2.00	1.63	1.87	1.01	2.30	1.63	3.00	1.45	3.00	0.81	1.00	1.41	2.61	1.49	ปานกลาง	
2	- ผู้ที่สอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาจำเป็นที่ของรัฐ นอกจากรายเฉพาะของนักศึกษา	4.40	0.49	4.57	0.51	4.31	0.96	3.62	1.01	4.33	0.51	3.94	1.11	4.33	0.96	4.00	0	4.10	0.94	มาก	
3	- ผู้ที่สอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาไม่มีหน้าที่อธิบาย เนื้อหาของสาขาวิชาเฉพาะ นอกจากเพื่อฝึกปรักฎ ในบทเรียนภาษาอังกฤษ	2.00	0.89	1.14	1.00	4.33	0.96	1.62	1.02	1.00	0.81	2.11	1.61	1.00	1.41	2.66	1.26	1.91	1.54	น้อย	
4	- ดำเนินการจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาควรให้ คนสอนภาษาอังกฤษที่สนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับภาษาอังกฤษทั่วไป ที่ทำงานในปัจจุบัน	1.80	1.33	2.14	1.13	2.00	1.41	2.50	1.50	3.00	0.81	1.76	1.02	2.66	1.61	3.00	2.16	2.00	1.49	น้อย	
รวม		2.00	1.06	2.78	1.67	3.16	1.74	2.40	1.40	2.50	1.61	2.70	1.63	2.75	1.00	2.66	1.31	2.04	1.63	ปานกลาง	
<b>ในด้านประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ</b>																					
1	- วิชาภาษาอังกฤษทั่วไปที่นักศึกษาเรียนมีประโยชน์ ในกฎอาชญากรรมควาศำร่าเพิ่มเติมในการเรียนวิชา รองพาน	3.40	1.02	2.71	0.71	3.33	0.96	3.25	1.20	3.66	0.52	3.17	0.74	2.33	0.95	1.66	0.50	3.04	0.97	ปานกลาง	
2	- ดำเนินการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ตามคิดว่า จะจำเป็นมาคร ฐานการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้น	3.00	0.44	4.00	0.70	4.33	0.96	3.25	1.30	3.06	1.27	3.17	1.27	3.33	0.50	3.00	0	3.44	1.10	ปานกลาง	
รวม		3.50	0.81	3.35	1.00	3.33	1.08	3.25	1.25	3.06	0.97	3.17	1.03	2.93	0.91	2.33	0.76	3.24	1.03	ปานกลาง	

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มสาขาวิชา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นด้วยปานกลาง ในด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ในด้านการจัดการเรียนการสอน และในค่านิยมของวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.42, 2.69 และ 3.24 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้คือ

ในด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา พบว่า อาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เศรษฐศาสตร์ และสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยมาก ในแง่ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์วิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมุ่งให้นักศึกษาเกิดทักษะทางการฟัง พูด อ่าน เขียน คือ มีค่าเฉลี่ย 4.00, 4.28, 4.00 และ 4.33 ตามลำดับ ส่วนวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาเรียนในระดัมนี้อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นว่าควรเน้นความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของความเห็นอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตรวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เป็น 4.20, 4.71, 4.33, 4.17, 5.00, 4.66 และ 4.44 ตามลำดับ

ในด้านควรให้มีการจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับวิชาชีพ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มสาขาวิชาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นด้วยปานกลาง โดยในกลุ่มสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.66 และ 5.00 ตามลำดับ ส่วนอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ และสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีความคิดเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.80, 4.28, 4.33 และ 4.33 ตามลำดับ สำหรับอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และศิลปศาสตร์

มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.25 และ 3.58 ตามลำดับ

ในด้านการจัดการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสอนในระดับเหนือขั้นพื้นฐาน มากกว่าในภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน โดยอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชา รัฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และกลุ่มสาขาวิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยมาก คือ 4.00, 3.66 4.33 และ 4.33 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี เศรษฐศาสตร์ และศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วย ปานกลาง คือ 3.40, 3.00, 3.00 และ 3.17 ตามลำดับ

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม ในทุกกลุ่มสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยมาก ในเรื่องที่ยูสอนภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิชาจำเป็นต้องรู้เนื้อหาวิชาเฉพาะของนักศึกษา ส่วนในเรื่องที่ควร ให้อุ้ญยภาษาอังกฤษจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ ทั่วไปที่ทำอยู่ในปัจจุบันนั้น อาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และ การบัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นด้วยน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 1.80, 2.14, 2.00 และ 1.76 ส่วน อาจารย์ในกลุ่มสาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.00, 2.66 และ 3.00 ตามลำดับ

ในค่านประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าอาจารย์ผู้ตอบแบบ- สอบถามในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ และ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยมาก ในค่านความคิดเห็นใน เรื่องภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาช่วยให้อาตรฐานการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ

คิซัน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.6๐, 4.๐๐, 4.33 และ 3.66 ตามลำดับ ส่วนอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.25, 3.17, 3.33 และ 3.๐๐ ตามลำดับ .

1.6.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 6 กลุ่มสาขาวิชา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดัับปริญญาตรี ในคานหลักสูตรและเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การทดสอบ และในคานประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏในตารางที่ 11 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาชั้น 8 สาขาวิชาที่มีต่อโปรแกรมการสอน  
ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา

ลำดับ ที่	ข้อความ	สาขาวิชา	สาขาวิชา	สาขาวิชา	สาขาวิชา	สาขาวิชา	สาขาวิชา	สาขาวิชา	สาขาวิชา	รวม	ความหมาย
		นิติศาสตร์	พาณิชย์- ศาสตร์และ การบัญชี	รัฐศาสตร์	เศรษฐ- ศาสตร์	สังคม สงเคราะห์ ศาสตร์	ศิลป- ศาสตร์	วารสาร ศาสตร์และ สื่อสารมวลชน	ศึกษาศาสตร์ และ มนุษย- วิทยา		
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	
<u>ในค่านห้ข้อสรุปและเนื้อหาวิชา</u>											
1	- วัตถุประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันซึ่งมุ่งให้นักศึกษาเกิดทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีความเหมาะสม	3.41 1.04	3.14 1.06	3.13 1.24	3.52 0.86	3.20 1.34	3.23 0.80	3.42 1.07	3.20 0.40	3.25 1.03	ปานกลาง
2	- ควรจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา	3.98 1.18	3.96 1.06	4.02 1.02	3.36 0.69	4.30 0.64	3.65 1.22	4.42 0.78	4.40 0.30	3.96 1.04	มาก
3	- ควรจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา แพร่กในวิชาภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน	2.97 1.40	3.04 1.49	3.22 1.36	3.35 1.32	3.80 1.17	2.73 1.33	3.28 1.50	2.40 1.36	3.02 1.42	ปานกลาง
4	- ควรจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา แพร่กในวิชาภาษาอังกฤษเหนือขั้นพื้นฐาน	3.14 1.40	3.52 1.20	3.16 1.50	3.39 1.11	3.50 1.12	3.28 1.27	3.78 0.60	4.20 0.40	3.36 1.33	ปานกลาง
	รวม	3.33 1.33	3.42 1.20	3.38 1.35	3.48 1.07	3.70 1.62	3.22 1.23	3.73 1.12	3.55 1.32	3.40 1.26	ปานกลาง
<u>ในด้านการจัดการเรียนการสอน</u>											
1	- ค่าเรียนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	2.80 0.93	2.78 0.95	2.55 1.00	2.78 0.74	2.90 1.14	2.82 0.75	2.85 0.94	2.80 0.75	2.77 0.91	ปานกลาง
2	- ผู้ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโทหรือวิชาเลือกเสรี ควรจะเรียนร่วมกับผู้เลือกภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก เพื่อจะได้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ๆ กัน	2.67 1.69	3.40 1.47	2.55 1.86	3.17 1.36	3.00 1.73	3.09 1.42	2.07 1.95	3.20 1.17	2.90 1.62	ปานกลาง
3	- อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาจำเป็นต้องรู้เนื้อหาวิชาเฉพาะของตน	3.57 1.52	3.71 1.30	3.80 1.56	4.05 1.11	3.50 1.57	3.86 1.33	4.14 0.93	3.30 1.34	3.78 1.39	มาก
4	- ถ้ามีการจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ควรให้ศูนย์ภาษาอังกฤษที่สอนเรียนเดียวกับภาษาอังกฤษทั่วไปที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	2.45 1.76	2.70 1.26	2.55 1.07	2.54 1.66	3.80 0.95	2.63 1.75	3.42 1.15	3.80 1.34	2.66 1.72	ปานกลาง
	รวม	2.87 1.58	3.15 1.44	2.86 1.71	3.14 1.36	3.10 1.44	3.12 1.51	3.30 1.44	3.40 1.59	3.05 1.51	ปานกลาง



ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	สาขาวิชา นิเทศศาสตร์		สาขาวิชา พาณิชย์- ศาสตร์และ การบัญชี		สาขาวิชา รัฐศาสตร์		สาขาวิชา เศรษฐ- ศาสตร์		สาขาวิชา สังคม วิทยา		สาขาวิชา ศิลป- ศาสตร์		สาขาวิชา วารสาร ศาสตร์และ สื่อสารมวลชน		สาขาวิชา สังคมวิทยา และมานุษย- วิทยา		รวม		ความหมาย	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
<b>ในด้านการศึกษา</b>																					
1	- การดำเนินการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีความเหมาะสม	2.80	1.08	2.90	1.20	2.90	0.95	3.01	0.91	3.10	1.04	2.82	0.75	2.92	1.06	3.40	0.30	2.90	1.03	ปานกลาง	
2	- การศึกษาค้นคว้าภาษาอังกฤษที่เอื้อแก่ใ้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ รวมกับที่เรียนเป็นวิชาเอกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีความเหมาะสม	2.25	1.40	2.57	1.29	2.19	1.70	2.60	1.32	2.80	1.08	2.13	1.42	2.00	1.53	1.20	1.17	2.35	1.42	น้อย	
รวม		2.52	1.29	2.73	1.27	2.56	1.44	2.81	1.14	2.95	1.07	2.48	1.18	2.46	1.40	2.33	1.43	2.63	1.26	ปานกลาง	
<b>ในด้านประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ</b>																					
1	- วิชาภาษาอังกฤษทั่วไปที่พบบ่อยมีประโยชน์ ในการอ่านคนควาคว่าเพิ่มเติมในสาขาวิชาเฉพาะ ของพวก	2.54	1.18	2.76	1.18	2.55	1.27	2.82	0.89	3.30	0.94	2.69	1.16	2.57	1.18	2.80	1.47	2.65	1.10	ปานกลาง	
2	- ภาษาอังกฤษทั่วไปที่พบบ่อยจะเป็นประโยชน์ต่อ การประกอบอาชีพของพวก	2.81	1.22	3.18	1.00	2.52	1.23	3.00	1.19	3.30	0.78	3.11	1.23	2.71	1.54	3.40	0.80	2.97	1.19	ปานกลาง	
3	- ท่านได้รับประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษ ขั้นพื้นฐาน	2.77	1.19	2.76	1.24	2.27	1.11	2.71	1.12	3.60	1.17	2.86	0.83	2.57	0.73	2.40	0.30	2.75	1.12	ปานกลาง	
4	- ท่านได้รับประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษ ขั้นสูงขั้นพื้นฐาน	2.40	1.62	2.41	1.55	2.00	1.31	2.86	1.59	3.70	0.90	2.98	1.38	2.64	1.12	3.20	0.75	2.59	1.52	น้อย	
5	- ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาจะเป็นประโยชน์ต่อพวก	3.48	1.29	3.62	1.17	3.30	1.21	3.54	1.21	3.50	1.36	3.33	0.98	4.00	0.76	3.80	0.75	3.52	1.17	ปานกลาง	
รวม		2.80	1.36	2.95	1.30	2.53	1.30	3.01	1.23	3.24	1.38	3.00	1.17	2.90	1.23	3.12	1.27	2.90	1.28	ปานกลาง	

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มสาขาวิชา มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง ในด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา การจัดการ-เรียนการสอน การทดสอบและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.40, 3.05, 2.63 และ 2.90 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้คือ

ในด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทุกสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยมาก ในเรื่องที่ควรจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.98, 3.96, 4.02, 3.96, 4.30, 3.65, 4.42 และ 4.40 ในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา ตามลำดับ

ในด้านการจัดการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า ควรสอนระดับเหนือขั้นพื้นฐานมากกว่า ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน โดยนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยมาก คือ 3.78 และ 4.20 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยปานกลาง คือ 3.14, 3.52, 3.16, 3.39, 3.50 และ 3.28 ตามลำดับ

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มสาขาวิชาพาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยมาก ในเรื่องที่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขา



วิชา จำเป็นต้องรู้เนื้อหาของวิชาเฉพาะของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็น 3.71, 3.80, 4.05, 3.86, 4.14 และ 3.80 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ และสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ค่ายปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็น 3.57 และ 3.50 ตามลำดับ

ในค่านการทดสอบ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่ม สาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นค่าน้อย ในเรื่องความเหมาะสมของการตัดเกรดวิชา ภาษาอังกฤษของผู้ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษร่วมกับผู้ที่เรียนเป็นวิชาเอกที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน คือ 2.25, 2.57, 2.19, 2.13, 2.00 และ 1.20 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาในกลุ่มที่เหลือมีความคิดเห็นค่านปานกลาง

ในค่านประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ในกลุ่มสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นค่าน้อย ในเรื่อง ประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป ที่มีต่อการอ่านคนควาเพิ่มเติมในสาขาวิชา เฉพาะ คือ 1.90 ในเรื่องประโยชน์ของภาษาอังกฤษทั่วไปที่มีต่อการประกอบ อาชีพ กลุ่มสาขาวิชารัฐศาสตร์ เห็นว่ามีประโยชน์น้อย คือ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น เท่ากับ 2.52 ส่วนในเรื่องประโยชน์ของภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา นักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มสาขาวิชาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน เห็นว่า มี ประโยชน์มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็น 4.00 กลุ่มสาขาวิชา พาณิชยศาสตร์และการบัญชี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ก็มี ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นค่านมาก คือ มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็น 3.62 และ 3.80 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นค่านปานกลาง คือ 3.48, 3.30, 3.54, 3.50 และ 3.38 ตามลำดับ

2. การสรุปข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาที่ได้จากแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาคูตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ความจำเป็น เนื้อหาวิชา ปัญหาและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ อาจสรุปตามกลุ่มสาขาวิชาได้ดังนี้ คือ

### 2.1 อาจารย์และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์

ในค่านสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่านักศึกษาคูตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้กำลังเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเห็นอขึ้นพื้นฐานด้วย เพราะหลักสูตรคณะไม่ได้บังคับ ส่วนที่เรียนเพราะหลักสูตรคณะบังคับ และเกรงสอบไม่ผ่านหรือสอบได้คะแนนไม่ดี เพราะต้องแข่งขันและตัดคะแนนร่วมกับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก

ในค่านความจำเป็นของภาษาอังกฤษ อาจารย์คูตอบแบบสอบถามทุกคน เห็นตรงกันว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นน้อยสำหรับนักศึกษาในการศึกษาวิชาที่สอน แม้อังกฤษจะช่วยนักศึกษาในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและช่วยในการทำงานก็ตาม

ค่านักศึกษาคูตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น โดยเห็นว่า ภาษาอังกฤษช่วยในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ส่วนน้อยเห็นว่าช่วยในการศึกษาต่อและทำงาน มีผู้ให้ความเห็นว่าเนื่องจากประเทศเรากำลังพัฒนา ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะเราต้องอาศัยตำราและวิทยากรต่างประเทศในการพัฒนาประเทศ และเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาตนเอง เช่น คนควา วิจัยตำราต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างแนวความคิด ทักษะ และปรับปรุงประเทศให้ก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ภายนอกประเทศ

ในค่านเนื้อหาวิชา อาจารย์คูตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควร เป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา

เพราะนักศึกษาควรมีทั้งทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อันได้มาจากภาษาอังกฤษ  
ทั่วไป และขณะเดียวกันก็สามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาไปใช้  
ได้โดยตรงกับงานในภายหน้า โดยอัตราส่วนภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อ ภาษาอังกฤษ  
สำหรับสาขาวิชา ควรเป็น 1 : 2

ในค่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหา  
วิชาที่เรียนควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ซึ่ง  
สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันกับในสาขาวิชาเฉพาะ โดยส่วนใหญ่เห็นว่าภาษา  
อังกฤษทั่วไปที่เรียนตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้ เพราะรูปแบบภาษาอังกฤษ  
ที่เรียนเป็นทั้งแบบใช้ไต่ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และใช้ไต่กับสาขาวิชาเฉพาะ  
โดยควรมีอัตราส่วนภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ควรเป็น  
2 : 1

ในค่านปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน เช่น  
นักศึกษาเกิดการคิดซ้ำเมื่อต้องคนคว่าเพิ่มเติมในตำราภาษาอังกฤษ ทั้งในค่านคำศัพท์  
และความหมายบางประการ ฉะนั้น การสอนภาษาอังกฤษจึงควรมุ่งเน้นการใช้ภาษา  
อังกฤษในค่านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ในค่านการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่า  
นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ทั้งในชีวิตประจำวัน  
และในสาขาวิชาเฉพาะ แต่เมื่อเทียบกันแล้ว พบว่าภาษาอังกฤษที่เรียนนั้นสามารถ  
นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากกว่าในสาขาวิชาเฉพาะ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม  
ได้ให้ความเห็นว่า ควรจะสอนเน้นภาษาอังกฤษแบบที่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน  
ได้จริง ๆ นั่นคือ เน้นหนักภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาเพิ่มขึ้นหรือเรียนควบคู่กันไป  
โดยต้องจัดอาจารย์ที่สอนให้มีจำนวนและความรู้เพียงพอกับความต้องการ ของนักศึกษา  
เพราะปัจจุบันนักศึกษาต้องประสบปัญหาเรื่องบัตรโควตาในการลงทะเบียนเรียนภาษา  
อังกฤษอย่างมาก ทำให้นักศึกษาจำนวนมากเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียนภาษา

อังกฤษ ทั้ง ๆ ที่เป็นวิชาที่มีประโยชน์ ควรจะเรียนรู้ไว้ ทั้งการสอนภาษาอังกฤษ ควรปรับปรุงให้มีคุณภาพและประโยชน์มากกว่านี้ ไม่ใช่เป็นการทบทวนความรู้ที่ เรียนมาในระดับมัธยมศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้ผู้สอนต้องมีใจกว้างขึ้นด้วย

## 2.2 อาจารย์และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

ในค่านความจำเป็นของภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม ทุกคนเห็นตรงกันว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเห็นว่าภาษาอังกฤษช่วย นักศึกษาในการหาความรู้เพิ่มเติม และช่วยในการทำงานในภาคหน้า จะเห็นว่า ความจำเป็นของภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชานี้ค่อนข้างสูง

ค่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ก็มองเห็นความจำเป็น เพราะเห็นว่าช่วยในการศึกษาวิชาเฉพาะและช่วยในการทำงานกับบริษัทของต่าง- ประเทศ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นความจำเป็นเพราะไม่คิดจะทำงานกับบริษัทของต่าง- ประเทศหรือศึกษาต่อ

ในค่านเนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพราะเห็นว่า นักศึกษาควรมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิต- ประจำวัน แต่ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาก็มีความรู้ทางภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ด้วย เพื่อนำไปใช้กับงานในภาคหน้า แต่การจัดเนื้อหาวิชาแบบนี้อาจจะประสบ ปัญหาในค่านการหาผู้สอนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปดี และมีความรู้ในสาขาวิชา- เฉพาะด้วย ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาต่อไป

ค่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาวิชาที่ เรียนไม่สัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ แต่ก็ตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้ในชีวิต- ประจำวัน ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารูปแบบภาษาอังกฤษที่เรียน ควรเป็นแบบที่ใช้ได้ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวันและใช้ได้กับสาขาวิชาเฉพาะด้วย

โดยมีอัตราส่วนของภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เป็น 2 : 1 ซึ่งจะทำให้นักศึกษาได้ประโยชน์จากการเรียนอย่างเต็มที่

ในค่านปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เคยพบปัญหาในแง่นี้เสมอ เช่น ปัญหาที่ว่าคำบางคำ เป็นศัพท์เทคนิค (technical terms) ความหมายผิดไปจากที่ใ้ใช้กันธรรมดา จึงต้องเสียเวลา อธิบายตีความหมายให้เข้าใจ หรือใช้ทับศัพท์เลยเพราะหาคำแปลได้ยาก หรือ บางครั้งโจทย์ในแบบฝึกหัดเป็นภาษาอังกฤษล้วน นักศึกษาอ่านแล้วไม่เข้าใจโจทย์ เพราะติดขัดที่ภาษาอังกฤษ ก็ทำให้ทำแบบฝึกหัดไม่ได้ ฉะนั้นจึงควรจัดเนื้อหาวิชา ภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับแผนกวิชาของผู้เรียนโดยตรงมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน ก็ควรเน้นการอ่าน การฟัง และการพูดควบ

ในค่านสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักศึกษา ส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในระหว่างเรียนภาษาอังกฤษ แต่ส่วนใหญ่เคยเรียนภาษาอังกฤษ เนื้อขั้นพื้นฐาน เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ ส่วนที่ไม่ได้เรียนเพราะหลักสูตรคณะ ไม่ได้บังคับ นับว่าเป็นการขาดแรงจูงใจที่จะทำให้สนใจวิชานี้ ทั้งนักศึกษายัง เกรงว่าจะสอบไล่คะแนนไม่ดีหรือไม่ผ่าน เพราะต้องเรียนรวมกับผู้ที่เรียนภาษา อังกฤษเป็นวิชาเอก นับว่าเป็นปัญหาที่สมควรพิจารณากันต่อไป

ในค่านการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่แทบจะไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิต-ประจำวันได้ และสามารถนำไปใช้ในการเรียนสาขาวิชาเฉพาะได้บ้าง นักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นว่าควรจัดให้มีการ เรียนทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ นี้ ควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษา อังกฤษให้มาก เปิดโอกาสให้โคลงวิชาภาษาอังกฤษตามต้องการ โดยยกเลิก ระบบโควตาเสีย หรือให้สิทธิเรียนต่อผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโทก่อนผู้ที่เลือก เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกเสีย จัดหาอาจารย์และจัดห้องเรียนให้พอกับความ ต้องการ ของนักศึกษา รวมทั้งปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น เพื่อให้ให้นักศึกษาที่จบไปมี ความรู้ทางภาษาต่างประเทศสมกับปริญญาตรีที่ได้รับ และควร เปิดภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิชาพาณิชยศาสตร์และการบัญชีขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการทำงาน



### 2.3 อาจารย์และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชารัฐศาสตร์

ในก้านสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้อยู่ในระหว่างเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเหนือชั้นพื้นฐานอีกด้วย สาเหตุที่ไม่ได้เรียนเพราะหลักสูตรคณะไม่ได้บังคับ และเห็นว่าเรียนให้ไต่คะแนนดียาก หรืออาจสอบไม่ผ่านเพราะต้องเรียนร่วมกับ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ทำให้ขาดความสนใจที่จะเรียน

ในก้านความจำเป็นของภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาวิชาที่สอน เพราะภาษาอังกฤษช่วยนักศึกษาในการหาความรู้เพิ่มเติม แต่ปริมาณความจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง

ก้านนักศึกษาคือตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นควว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น เพราะช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมและศึกษาวิชาเฉพาะ ส่วนผู้มองไม่เห็นความจำเป็นนั้น เนื่องจากไม่คิดจะทำงานกับชาวต่างประเทศ จึงไม่คิดว่าจะมีโอกาสใช้

ในก้านเนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพราะนักศึกษาควรมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน และในขณะเดียวกัน นักศึกษาควรมีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาเฉพาะ เพื่อนำไปใช้กับงานใน ภายหน้า อันได้จากการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา โดยควรมีอัตราส่วน ภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เป็น 1 : 1 แสดงว่า เนื้อหาภาษาอังกฤษควรเป็นเรื่องทั่วไปที่ใช้ในชีวิตประจำวันเท่า ๆ กับเนื้อหาที่ สัมพันธ์กับสาขาวิชาของผู้เรียน

ในก้านนักศึกษาคือตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษที่เรียนอยู่ไม่สัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ และไม่ตรงกับความต้องการ

ที่จะนำไปใช้ แต่รูปแบบภาษาอังกฤษที่เรียนควรเป็นทั้งแบบใช้ไต่ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวันและใช้ไต่กับสาขาวิชาเฉพาะ โดยควรมีอัตราส่วนภาษาอังกฤษทั่วไปต่อ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เป็น 1 : 1 นั่นคือเพิ่มเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กับสาขาวิชานี้โดยตรง เพื่อจะได้รับประโยชน์จากการเรียนมากขึ้น

ในค่านิยมของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ปรากฏว่าส่วนใหญ่เคยพบปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน เช่น ภาษาอังกฤษที่สอนรวมทุกคณะ ทำให้ไม่สามารถกำหนดความหมายเฉพาะตามสาขาวิชาลงไป เช่น นักศึกษาบางคนเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออ่านวรรณคดี บางคนเพื่ออ่านตำราเศรษฐศาสตร์ กฎหมาย บัญชี เป็นต้น จึงควรแบ่งภาษาอังกฤษให้นักศึกษาเรียนตามสาขาวิชา และนักศึกษาแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่างกันมาก ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ทางศูนย์ภาษาอังกฤษควรมีการจัดสอนซ่อมเสริมกับผู้ที่ยังเรียนอ่อนมาก เพื่อจะช่วยให้เรียนตามเพื่อนได้ทัน และได้รับประโยชน์มากขึ้นด้วย

ในค่านำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่านักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ได้น้อยทั้งในชีวิตประจำวันและในสาขาวิชาเฉพาะ นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าจากสภาพปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอต่อความต้องการเรียนของนักศึกษา ยังได้รับความรู้ไม่มากเท่าที่ควร ไม่ค่อยน่าสนใจ ไม่ควรมีการขอโควตาแย่งที่นั่งเรียน และควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้โดยเสรี เนื้อหาวิชาควรเป็นภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อสาขาวิชา และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ควรเน้นทางการพูด การนำไปใช้ส่วนหลักไวยากรณ์ควรแทรกอยู่บ้างโดยไม่เนิ่นมาก เท่าที่เป็นอยู่ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นเรื่องทั่วไปที่กว้างเกินไป ควรจำกัดหัวข้อให้แคบกว่านี้

#### 2.4 อาจารย์และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

ในด้านสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ค่อยอยู่ในระหว่างเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งไม่ได้



เรียนภาษาอังกฤษเพื่อขั้นพื้นฐาน สาเหตุที่ไม่ได้เรียนเพราะหลักสูตรคณะไม่ได้บังคับ และเห็นว่าเรียนโคะแนนยาก เพราะต้องแข่งขันกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ส่วนนักศึกษาผู้ที่เรียนนั้นเป็นเพราะเห็นว่ามีประโยชน์

ในด้านความจำเป็นของภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเห็นว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาในการศึกษาวิชาที่สอน เพราะภาษาอังกฤษช่วยนักศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ช่วยในการทำงานและการศึกษาวิชาเฉพาะสาขา

ด้านนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ก็มีความเห็นเช่นเดียวกับอาจารย์ว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาสาขาวิชาเฉพาะ เพราะภาษาอังกฤษช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมและในการศึกษาวิชาเฉพาะ ส่วนน้อยเห็นว่า เป็นเพราะสังคมยกย่องผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้

ในด้านเนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควร เป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพราะนักศึกษาควรมีทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน และในขณะเดียวกันสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรงกับงานในภายหน้า โดยอัตราส่วนภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ควรเป็น 2 : 1 แต่อาจมีปัญหาในกรณีที่นักศึกษาผู้เรียนอาจขาดความกระตือรือร้นในการเรียน เพราะพบแต่เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เป็นเนื้อหาที่เคยชินอยู่แล้ว และยากจะหาผู้สอนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีและรู้ลึกซึ้งในแต่ละแผนกวิชาด้วย ตลอดจนเห็นว่าศูนย์ภาษาอังกฤษที่ปัจจุบันสอนแต่เนื้อหาภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างเดียว ยังต้องมีการจัดสรรโควตา ฉะนั้นคงรับภาระในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาไม่ได้ นักศึกษาควรฟังตัวเองด้วยการอ่านตำราภาษาอังกฤษมาก ๆ

ในด้านนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนอยู่ไม่สัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ และภาษาอังกฤษทั่วไปที่เรียนอยู่

ไม่ตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้ แต่รูปแบบที่เรียนควรเป็นแบบใช้ได้ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และแบบที่นำไปใช้ได้กับสาขาวิชาเฉพาะ โดยควรมีอัตราส่วนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เป็น 2 : 1 ควรมีการฝึกทักษะทางการฟัง และการพูดมากกว่าที่เป็นอยู่

ในค่านิยมของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยพบปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน เช่น นักศึกษาไม่คุ้นกับคำหรือวลีภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่ใช้อธิบายมโนทัศน์ (concept) ทางเศรษฐศาสตร์ ไม่เข้าใจศัพท์ง่าย ๆ ที่ภาษาไทยไม่มีใช้ ไม่สามารถอ่านหนังสือประกอบการเรียนการสอนให้เข้าใจเท่าที่ควร ได้มีการให้ข้อเสนอแนะว่า การสอนภาษาอังกฤษควรมุ่งสอนให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ เพื่อบอกให้ผู้อื่นทราบถึงเรื่องที่คุณต้องการให้เข้าใจ ไม่ควรใช้เวลามากในการเรียนไวยากรณ์ โดยไม่สร้างความมั่นใจหรือความกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ให้ผู้ฟังเข้าใจ ควรใช้วิธีธรรมชาติแบบเด็กเรียนรู้ภาษา ซึ่งก้าวหน้าได้เร็วมาก

ความเห็นของนักศึกษาในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นว่าสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปไปใช้ในชีวิตประจำวันได้น้อยมาก เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา นักศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ควรปรับปรุงหลักสูตรให้เข้ากับชีวิตประจำวันและใช้ได้จริง ๆ มากกว่าเฉพาะทฤษฎี นักศึกษาควรมีโอกาสเท่า ๆ กันในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษ ควรตัดเรื่องไวยากรณ์ เพิ่มจำนวนอาจารย์และห้องเรียนให้เพียงพอ ควรจัดสอนภาษาอังกฤษในทุกคณะ นั่นคือ จัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพื่อนำไปใช้ในการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม

## 2.5 อาจารย์และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

ในค่านิยมการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่ได้อยู่ในระหว่างเรียนภาษาอังกฤษ แต่เคยผ่านการ

เรียนภาษาอังกฤษเหนือชั้นพื้นฐาน สาเหตุที่เรียนเพราะเห็นว่ามีประโยชน์ ส่วนพวกที่ไม่ได้เรียนเป็นเพราะว่าหลักสูตรคณะไม่ได้บังคับ

ความจำเป็นของภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในการศึกษาวิชาที่สอน ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาในการศึกษาวิชาที่สอน เพราะภาษาอังกฤษช่วยนักศึกษาในการหาความรู้เพิ่มเติมและในการทำงานในภายหน้า โดยมีอัตราความจำเป็นอยู่ในระดับสูง

ในค่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาวิชาเฉพาะ เพราะภาษาอังกฤษช่วยในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและในการศึกษาวิชาเฉพาะ ส่วนนักศึกษาที่เห็นว่าไม่จำเป็นเพราะเห็นว่าไม่ช่วยในการศึกษาวิชาเฉพาะ ไม่คิดจะศึกษาต่อต่างประเทศ หรือทำงานกับบริษัทต่างประเทศ และไม่จำเป็นต้องหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ในค่านี้อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ทั้งนี้เพราะนักศึกษาจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเพื่อให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน และขณะเดียวกันนักศึกษาจะสามารถนำภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาไปใช้ได้โดยตรงกับงานในภายหน้า อัตราส่วนของภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ควรเป็น 1 : 1 ควรจะสนับสนุนให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น กำหนดให้อ่านตำราภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษาสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และจะได้รับประโยชน์จากการเรียนวิชานี้เพิ่มมากขึ้นด้วย

สำหรับนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนสัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะบางส่วน และบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป โดยภาษาอังกฤษทั่วไปที่เรียนอยู่นั้นตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้

แต่ภาษาอังกฤษที่เรียนควรเป็นทั้งแบบที่ใช้ได้ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวันและแบบที่ใช้ได้กับสาขาวิชาเฉพาะ โดยควรมีอัตราส่วน 2 : 1 ควรฝึกนักศึกษาให้อ่านและตีความหรือวิเคราะห์เนื้อเรื่องให้ดีขึ้น พร้อมทั้งฝึกการฟังและพูดด้วย เพื่อสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

ในค่านปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเคยพบปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน เช่น นักศึกษาไม่สามารถอ่านหนังสือประกอบการเรียนการสอนให้เข้าใจได้เท่าที่ควร และปัญหาคำศัพท์ต่าง ๆ แปลเป็นภาษาไทยได้ยาก บางครั้งแปลแล้วความหมายเปลี่ยนไป ไม่มีคำเทียบเคียง หรือไม่มีผู้แปล ต้องใช้ทับศัพท์ ฉะนั้นอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ไม่ควรให้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะระดับพื้นฐานเท่านั้น ควรมีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาให้ในแต่ละคณะด้วย จะเป็นการช่วยเตรียมนักศึกษาให้พร้อมที่จะนำเอาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษนี้ไปใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาชั้นต่อไป รวมทั้งในการทำงานต่อไปด้วย

ในค่านการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามสามารถนำภาษาอังกฤษทั่วไปไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ประมาณครึ่งหนึ่งของที่เรียนไป แต่สามารถนำภาษาอังกฤษทั่วไปไปใช้ในการเรียนสาขาวิชาเฉพาะได้ไม่ถึงครึ่งของที่เรียนไป นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับใช้ในชีวิตประจำวันในค่านการติดต่อ และการหาประโยชน์จากการค้นคว้า แปลเอกสารในสาขาวิชาที่เรียน นักศึกษาส่วนมากรู้ภาษาอังกฤษในค่านไวยากรณ์ แต่ไม่สามารถนำความรู้ไปฝึกฝนใช้ ทำให้ลืมได้ง่าย ควรจัดให้มีภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ควรแก้ไขระบบจำกัดจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ทำให้บางคนจบการศึกษาในเวลาสามปีครึ่งไม่ได้ ทำให้เสียเวลาเพราะติดภาษาอังกฤษเพียงวิชาเดียว

## 2.6 อาจารย์และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์

ในค่านสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาส่วนมากกำลังเรียนภาษาอังกฤษเหนือชั้นพื้นฐาน เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ มีความถนัดและความสนใจ ส่วนผู้ที่ไม่เรียนนั้นเพราะหลักสูตรคณะไม่ได้บังคับ และเห็นว่าได้คะแนนยาก เพราะต้องแข่งขันกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก

ในค่านความจำเป็นของภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาวิชาที่สอน เพราะภาษาอังกฤษช่วยนักศึกษาค้นหาความรู้เพิ่มเติมในการเรียนและการทำงานในภายหน้า โดยมีความจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาวิชาเฉพาะ เพราะภาษาอังกฤษช่วยนักศึกษาในการหาความรู้เพิ่มเติมและช่วยในการศึกษาสาขาวิชาเฉพาะ

ในค่านเนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพราะนักศึกษาควรมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน และเพื่อนำความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาไปใช้ได้โดยตรงกับงานในภายหน้า โดยการมีอัตราส่วนของเนื้อหาภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เป็น 1 : 1 เพราะต่างก็มีประโยชน์ทั้งสิ้น นักศึกษาควรมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษตามความสนใจได้ทุกคน โดยไม่ต้องแย่งโควตา

ในค่านนักศึกษายูตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า นักศึกษาส่วนมากเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนสัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะบางส่วน และบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป โดยภาษาอังกฤษทั่วไปที่เรียนอยู่ตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้ และรูปแบบภาษาอังกฤษที่เรียนควรเป็นแบบที่ใช้ได้ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และแบบที่ใช้ได้กับสาขาวิชาเฉพาะ โดยควรมีอัตราส่วน 2 : 1



ในค่านิยมของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเคยพบปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน เช่น ปัญหานักศึกษามีพื้นฐานไม่เพียงพอแม่ได้เรียนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานมาแล้ว จึงต้องมีการจัดสอนเองในแผนก ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไ้มีความหมายต่างไปจากศัพท์สำหรับสาขาวิชาทั้ง ๆ ที่เป็นคำเดียวกัน ทำให้เข้าใจความหมายไขว้เขว และปัญหานักศึกษาไม่สามารถเข้าใจในการฟังภาษาจากภาพยนตร์หรือจากการอ่าน ผู้บรรยายต้องป้อนทุกสิ่งทุกอย่างให้ มีผู้ให้ความเห็นว่า การจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชานั้นเป็นสิ่งดี ในแต่ละสาขาวิชาก็ได้ทำการสอนควบคู่กันไปในวิชาของตนอยู่แล้ว สิ่งที่น่าจะทำก็คือ การสอนภาษาอังกฤษในรูปการอ่าน ใช้นิยาย วิชาต่าง ๆ มาเป็นบทอ่าน จะช่วยให้นักศึกษาได้มีการฝึกการอ่านไว้อย่าง การอ่านนั้นควรอ่านให้เข้าใจความ ไม่ใช่แบบท่องจำ การสอนรากศัพท์ก็จะช่วยให้นักศึกษาได้นำไปประยุกต์ใช้กับคำที่ตนไม่เคยพบมาก่อนด้วย

ในค่านิยมนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษที่เป็นอยู่นี้สอนทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเรียนแล้วได้ประโยชน์ในทักษะนั้น ๆ แต่ไม่ได้ประโยชน์มากนักในการทำงานคงต้องไปศึกษาเพิ่มเติม นั่นก็คือ ขาดความรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับสาขานั้นเอง มีนักศึกษาเป็นจำนวนมากให้ความเห็นว่าต้องพลาดโอกาสที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพราะปัญหาเรื่องโควตา จะหาเรียนจากที่อื่นก็ลำบากในเรื่องทุนทรัพย์และเวลา ทั้งยังเป็นปัญหาในการจัดการการเรียน เพราะไม่แน่นอนว่าจะได้เรียนหรือไม่ ทำให้ขาดโอกาสเรียน แม้จะต้องการเรียนเพียงใด จึงควรเปิดให้ศึกษาได้โดยไม่ต้องมีโควตา เพิ่มอาจารย์และห้องเรียนให้เพียงพอกับความต่งการของผู้เรียน การสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่กว้างเกินไป ได้มีความรู้ศัพท์เฉพาะลึกซึ้งขึ้น การเรียนภาษาอังกฤษและวรรณคดีไม่ควรแยกจากกันดังที่เป็นอยู่ ควรเรียนทั้ง 2 อย่าง



เหมือนการเรียนภาษาไทยและวรรณคดีไทย ซึ่งช่วยให้เราเห็นความสละสลวยของภาษา และช่วยกลมเกลียวจิตใจไปด้วยในขณะเดียวกัน และการจัดสอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะให้เป็นที่ไปในแบบที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การฝึกการฟัง การพูด ทำให้นักศึกษามีความสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจพบได้

## 2.7 อาจารย์และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

ในคาบสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ และเรียนภาษาอังกฤษเหนือชั้นพื้นฐานด้วย สาเหตุที่เรียนเพราะเห็นว่ามีความมีประโยชน์ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนนั้นเพราะเห็นว่าเรียนให้ใครจะเหนื่อยยาก เพราะต้องแข่งขันกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก

ในคาบความจำเป็นของภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาในการศึกษาวิชาที่สอน เพราะภาษาอังกฤษช่วยนักศึกษาในการศึกษาและหาความรู้เพิ่มเติม โดยมีความจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชานี้ทุกคน เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาวิชาเฉพาะ เพราะภาษาอังกฤษช่วยในการศึกษาวิชาเฉพาะและในการหาความรู้เพิ่มเติม

ในคาบเนื้อหาวิชา ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพราะนักศึกษาจะได้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทำให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และภาษาอังกฤษทั่วไปมีประโยชน์มากกว่า แต่ในเวลาเดียวกันนักศึกษาก็มีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อสามารถนำไปใช้ได้กับงานในภายหลัง โดยสัดส่วนของภาษาอังกฤษทั่วไป ต่อภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ควรเป็น 2 : 1

ในค่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนสัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะบางส่วน และบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป โดยมีผู้เห็นว่าภาษาอังกฤษทั่วไปที่เรียนอยู่ตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้เท่ากับผู้ที่เห็นว่าไม่ตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้ แต่ในค่านรูปแบบภาษาอังกฤษที่เรียนควรเป็นทั้งแบบที่ใช้ได้ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และใช้ได้กับสาขาวิชาเฉพาะ โดยควรมีอัตราส่วนเป็น 1 : 2 มีผู้เห็นว่าเนื้อหาที่นำมาสอนยังไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขาวิชาของตน ควรมีการรวมกลุ่มผู้ที่อยู่ในสาขาวิชาเดียวกัน เขาคอยกันแล้วจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาโดยอาจให้คณะเป็นผู้จัดก็ได้

ในค่านปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ปรากฏว่าอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเคยพบปัญหาของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน เช่น นักศึกษามีพื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อน ศัพท์เทคนิคซึ่งเมื่อบัญญัติเป็นภาษาไทยแล้วกลับเข้าใจได้ยากกว่าภาษาอังกฤษเดิม ทั้งนักศึกษาไม่สามารถสัมภาษณ์บุคคลภายนอกโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามยังให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดสอนทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา อาจทำในรูปการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปเป็นวิชาบังคับ แล้วให้ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาเป็นวิชาเลือก สอนเน้นหนักทั้งศัพท์เทคนิค ผีกการสนทนา อภิปราย ฯลฯ เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา เพื่อสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้การได้จริง ๆ

ในค่านการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่นำภาษาอังกฤษทั่วไปไปใช้ในชีวิตประจำวันได้น้อยมาก เช่น เกี่ยวกับการนำไปใช้ในการเรียนสาขาวิชาเฉพาะ ได้มีผู้แสดงความเห็นว่าปัญหาเรื่องบัตรโควตาทำให้ไม่สามารถจดทะเบียนลงวิชาเรียนล่วงหน้า ควรให้นักศึกษาเลือกเรียนได้โดยไม่ต้องใช้บัตรโควตา ควรยกฐานะศูนย์ภาษาอังกฤษให้เป็นคณะภาษาศาสตร์หรือภาษาตะวันตก จะได้ไม่มีปัญหาเรื่องบัตรโควตา ทำให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเรียนตามความต้องการ

## 2.8 อาจารย์และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

ในค่านสภาพการเรียนการสอน ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ และเรียนภาษาอังกฤษเห็นอขึ้นพื้นฐานด้วย โดยมีสาเหตุที่เรียนเพราะหลักสูตรคณะบังคับ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนนั้นให้เหตุผลว่าเป็นเพราะหลักสูตรคณะไม่ได้บังคับ ไม่มีความถนัดและความสนใจ และเพราะเรียนไค้คะแนนยาก เนื่องจากต้องแข่งขันกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก

ในค่านความจำเป็นของภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาในการศึกษาวิชาเฉพาะสาขา เพราะช่วยนักศึกษาในการหาความรู้เพิ่มเติม โดยมีความจำเป็นอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ในค่านนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า นักศึกษาทุกคนที่ตอบแบบสอบถามเห็นว่าภาษาอังกฤษจำเป็นในการศึกษาวิชาเฉพาะ เพราะภาษาอังกฤษช่วยในการศึกษาวิชานั้น และหาความรู้เพิ่มเติม

ในค่านเนื้อหาวิชา ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาของวิชาภาษาอังกฤษควร เป็นภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพราะนักศึกษาคควมีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเฉพาะ และสามารถนำภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาไปใช้ได้กับงานในภายหลัง ส่วนผู้ที่เห็นว่าควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปเพราะเห็นว่าภาษาอังกฤษทั่วไปมีประโยชน์มากกว่า แต่การสอนภาษาอังกฤษสำหรับวิชาเฉพาะ ควรหาผู้สอนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีและมีความรู้ในสาขาวิชานั้น ๆ ด้วย

สำหรับนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนไม่สัมพันธ์กับสาขาวิชาเฉพาะ ภาษาอังกฤษทั่วไปที่เรียนอยู่ไม่ตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้ รูปแบบภาษาอังกฤษ

ที่เรียนควรเป็นแบบใช้ไต่ตัว ๆ ไปในชีวิตประจำวันและใช้ไต่กับสาขาวิชาเฉพาะ โดยควรมีอัตราส่วน 2 : 1 ควรมีการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนที่จะนำไปใช้ในการเรียนสาขาวิชาเฉพาะและการทำงานในภายหน้า

ในค่านิยมของภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ปรากฏว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเคยพบปัญหาทั้งสิ้น เช่น อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษทั่วไปอธิบายไต่แต่ความหมายทั่วไปของศัพท์เท่านั้น ไม่ตรงกับเนื้อหาวิชาที่แท้จริง เมื่อใช้เป็นศัพท์เฉพาะ และนักศึกษามีปัญหาในการอ่านหนังสือ ตำรา วารสารภาษาอังกฤษที่กำหนดให้อ่าน เพราะไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ฉะนั้น ควรจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาขึ้น เพื่อให้นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาที่ตนเลือกจะไต่สามารถอ่านภาษาอังกฤษในแขนงวิชาที่ตนศึกษาไต่เข้าใจ ไม่มีปัญหา มากดังที่ไต่เป็นอยู่

ในค่านำภาษาภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สามารถนำภาษาภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไต่น้อย เช่นเดียวกับในการนำไปใช้ในการเรียนสาขาวิชาเฉพาะ อาจเป็นเพราะฝึกฝนน้อยไป และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนก็ไต่เป็นแบบทั่ว ๆ ไป กว้างเกินไป ควรมีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาเพื่อเน้นความหมายเฉพาะของศัพท์ที่แตกต่างจากความหมายทั่วไปให้ชัดเจน อันจะทำให้ไต่ได้รับประโยชน์จากการเรียนมากกว่าที่ไต่เป็นอยู่ และจากเท่าที่ไต่เป็นอยู่มีผู้ไต่เห็นว่าทางมหาวิทยาลัยมีแผนการศึกษาที่ไต่คำนึงถึงถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้ไต่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานไปแล้วไม่มีโอกาสจะพัฒนาตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความแตกต่างกัน คือ คนที่ไต่เรียนก็มีความรู้ภาษาอังกฤษไต่ แต่คนที่ไต่ไม่ได้เรียน ก็เกิดปัญหาเป็นนักศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษซึ่งมีอยู่มากมาย ควรที่ศูนย์ภาษาอังกฤษจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายให้นักศึกษาไต่ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าที่ไต่เป็นอยู่